

Рамз БОБОЖОН, Ўзбекистон халқ шоири

БОШИНГ ОМОН БЎЛАСА БАС...

Ўзбекистон мен учун оламаро танҳо Ватан, Ҳамма бўстонлар ичиди бекиёс зебо Ватан...

Ушбу сатралар ўзбекистон халқ ёзувчиси, хизмат кўрсатган саннаб арабби, давлат муюфоти лауреати Ҳамид Гуломидан қўлдамига мансуб. Бинонорин, бегубор, барги кенг, олижонб инсон айни пайт саксон беш билан беллашиб турди, омад ёр бўлсин!

Мен Ҳамид Гулом билан бундан қарниб етимиш юй муддатдан бирорида, болалар адабийтага багишланган анжумандан кўриштанинан, ташинишсан. Эсласам, ҳамон кўз олдимидан истарсан иссиқ, самбигатомат, тили ширин, ёқимот ўшаша Ҳамид!.. Фақат, энди, сочаридан оқ, манглайди иккича уч ажин: кексалик алломати, барқамоликдан нишона... Лекин, қалби ҳамон қайнот, қадари чаплашти!.. Шундай булмагандага мухаббатни ким кўйларди?

Чамандиа кўрганим гулар нағис ораста-ораста, Қўйилдида иши навоси бунга вобаста-вобаста...

Ҳамид Гулом сермаусул, икоди сепкирра адиб. Жумладан: «Машъул», «Феруз», «Бинафша атри», «Мангулик» романлари, «Китъалар уйғок» балладалар туркуми, «Лола кўд», «Амазонка қўшини» достонлари, «Ташбобла ошик», «Мухаббат насоси» — каби мисулини драмаларга эътироғга сазовор бўлган. Кизиги шукни, бобони шеър ёзиши эмас, ўкини ҳам маънъ эттан, бильакс, ҳунар ўрганишини, қаеб танлашини маслаҳат берган. Аммо ўзи Савиий ва Навоий. Бобур ва Машраб газалларини севагни, ёддан билгани учун туйтуларни жунубга кетлармасдан ўтиб кетолмаган...

Болаклар Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

дэйди ёш широр. Мен эса ўнга 60 йилдан кейин, яъни камотот чўкиксига қадам кўйганида дедимики,

Севаги илхом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Эсласам, бундан нача-неча йиллар аввал Ҳамиддинг ўйдаги танча четиди ҳар иккимиз шеър машқ қилиб, тоинни кутганим. Асқад билан шахмат ўйнаб, оқшомни тунга улаганим. Туроб билан ижодий баҳусиз мунозорлар оқибатида чарчаб, бошимни қотган бўлса ҳам, ётаси қун яна бир-бири мизни қидири, қолтаним... Уша йиллари Тошкент Давлат педагогика институтини милий адабий ҳарқататиликниннинг маркази ёзи ва бу айнана узоқ вақт давом эти. «Ёш қаламкаш» тўғтаримиз мунтазам ишлаб туради. Кези келганда, таникли шоирларни учишга таъсиф этарди. Айниқса, Усмон Носир ўшлар орасидан жуда машҳур ёди. Уша йиллари унинг «Юрак», «Мерхим» шебъри тўпламлари кўлма-кўл ўқицларди. Шундай учишга таъсиф этарди. Айниқса, Усмон Носир ўшлар орасидан жуда машҳур ёди. Уша йиллари унинг «Бешёғот» кўли ўтиласса кинич бори оролади янганга шеърхонлик ҳамон ёнимдаги. Уша оқшом ўқитган шеърлар завқи тонга уланган ёди, тонг нурларидаги... Эсласам, кўшини интиқиб кутганимни... Лекин, баҳта қарши, бундай иккита гурунни Ҳудо кўнглини ёки кўз тегдими, бўлмайман, асал заҳарлар айланда. «Шахса сиганини» касобати панд берди. Пуш-

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Эсласам, бундан нача-неча йиллар аввал Ҳамиддинг ўйдаги танча четиди ҳар иккимиз шеър машқ қилиб, тоинни кутганим. Асқад билан шахмат ўйнаб, оқшомни тунга улаганим. Туроб билан ижодий баҳусиз мунозорлар оқибатида чарчаб, бошимни қотган бўлса ҳам, ётаси қун яна бир-бири мизни қидири, қолтаним... Уша йиллари Тошкент Давлат педагогика институтини милий адабий ҳарқататиликниннинг маркази ёзи ва бу айнана узоқ вақт давом эти. «Ёш қаламкаш» тўғтаримиз мунтазам ишлаб туради. Кези келганда, таникли шоирларни учишга таъсиф этарди. Айниқса, Усмон Носир ўшлар орасидан жуда машҳур ёди. Уша йиллари унинг «Бешёғот» кўли ўтиласса кинич бори оролади янганга шеърхонлик ҳамон ёнимдаги. Уша оқшом ўқитган шеърлар завқи тонга уланган ёди, тонг нурларидаги... Эсласам, кўшини интиқиб кутганимни... Лекин, баҳта қарши, бундай иккита гурунни Ҳудо кўнглини ёки кўз тегдими, бўлмайман, асал заҳарлар айланда. «Шахса сиганини» касобати панд берди. Пуш-

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

Саксонни санамай, багринг боссан Ҳамид Гулом экан, ўйлаб қарасам...

Ха, шундай! Яна бир ўйлаб қараса, саксон эмас, бутун саксон бешта кирди. Олгода шукр!

Ҳамид Ҳамид ўз маҳалдасидаги. Фаробий номли мактабни тамомлашиб, бобисонин ҳошиши билан ўт тўрт ёшида ўрта Осиё Индустрисял институтининг ишчи фокултетига киради, лекин илхом парисидан ют ўтираймайди:

Севаги мудом экан, ўйлаб қарасам, Ҷаҳондари ишни ўйлаб қарасам...

Хаёт китобининг ҳар бир варраги Кутугу қалом экан, ўйлаб қарасам...

Янги Ўзбекистон, мустақил дилер Элга инъом экан, ўйлаб қарасам...

Олимжондан Ҳамид, Faурудан Гулом Табаррукном экан, ўйлаб қарасам...

“БЕРМУД УЧБУРЧАГИ”

Корхонага янги ишга тайинландиму, ўзим учун биринчи кашф килган нарсам, бошлигимизнинг хонасини орқаваротдан «Бермуд учбучраги» дешаларини билди.

Нима учун ерга кемалару са-молётларни ютиб юбордиган жойнинг номини кўйшиганинчага тушунмалъ юрдим. Чет элдан, хизмат сафаридан кайтган куним хаммаси маълум бўлди-кўди.

— Сафар калай ўтди? — ил-жайи карши олди бошлигимиз.

— Жуда яхши. Таасуротлар зўр, жавоб бердин мен.

— «Юрган дарё» деганлари шуда Баракалла! Хуш, нималар олиб кедирингиз? — яна сўради у.

— Сизга кўлдан-кўл саломлар олиб кедим...

— Уни кўйтирган, — сўзимни бўлди бошлигимиз? — яна нима?

— Яна?... Рангли фотосуратлар...

Китоблар... — дедим жеч нимага тушунмай.

— Яна? — ковогини уйиб менга синовсан тикилди бошлигимиз.

— Яна... яна ўзимга битта чарм куртка олдим...

— Ана шулардан гапиринг! — чехраси очиди бошлигимизнинг. — Яна нима?

— Манави дипломат сум-кани олдим, — дедим тиззамадиги сумкани кўрсатиб.

— Кани, кани, кўрайлик-чи? — деди бошлигимиз кўларини чўзуб ва стол устига кўйб сумкани очди. — Вой-бў! Зур-ку! Тимсоҳ терииданим дейман! Яхши, яхши. Бу нима?

— Аторчука, — хайрон бўлдим мен. — Учда кичина чироқаси ҳам бор экан, кечаси ёёса хам бўларкан...

Бошлигимиз авторчукни “шик” этиб очиб, ёзиб кўрди.

— Зўр, зўр! Яхши ёзкаркан. Шунда сизнинг хисобитнингизга имзо чекамиз-да энди. А, лабай?

— Майли, майли, — дедим мен хамон гаран бўлиб.

Бошлигимиз яна сумкани кавлади.

— Бу нима?

— Бу... Хисоблаш машинаси. Калкулатор. Хисоблаган рақамларни айтиб тураркан...

— О, даҳшат-ку! — хундуд жилмайди бошлигимиз. — Гургутдекина экан. Яхши, яхши. Энди маошу мукофот пулларнингиз шунда хисоблаймиз-да? А, лабай?

— Майли, майли, Сайфи Со-киевич, — дедим бўлашиб.

— Буниси чи?

— Буниси қаламтарош экан. Хавасим келиб олдим. Жуда сафар бол экан. Кайчисим, пиночиги, тирокозалайдиган аловим, вино пўкагимни очидиган бурамасим, отвёртасимни бер экан...

— Ана шунасидан кидириб юр-гандим, — деди бошлигимиз қаламтарошни тортасига солиб. — Рахмат сизга! Бу-чи?

— Буниси ёт дартачка экан. Ёнбўз бўлгандан кейин шундук бар-мокарнинг билан силасанги, ёзувлар ўчиб кетаркан, тушунтири-дим мен.

— О, зўр, зўр! — деди бошлигимиз киҳиллар кўлиб. — Чет элли-лар бало-да! Койиман! Энди шуда дафтарчага. «Шуларни хурматли бошлигимиз Сайфи Сокиевичча сова киламан», деб ёзиб берасизда, уха! Эддалика!

— Майли, — дедим мен ҳафса-лам пир бўлиб ва ёзиб бериб, унинг

Худо бераман деса, ҳеч гап эмас экан!

Шу дессангиз, бирор ёзган-чизгандарни бир пулга олмай, бор-йўклиги билан қизикмай кўйян шоир бағфатига хам омад кулиб көлди.

Эрталаб ховли супурб юрган хотини бир парча көз билан юри-бири.

— Суюни беринг, хўжайн, — деди у лаб-лунжини юғизтирил-май, — Гонорея көзод кеди!

— Гонорея эмас, ўқимаган! — койиган бўди бағфатига, — Го-но-рар...

У шундай деб билирди козоғи-ни ўқиди. «Кўйеникчи» журналидан экан. Бир туркм шевларни учун олди. Оғзи кулоғида кўйиган шоирга иззат-икром шунча бўладиди...

— Гафлатига кўзничи, — деди.

— Гафлатига кўзничи, — деди.